

информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА РАДНИХ ЉУДИ И
ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

КОМЕМОРАЦИЈА СТРЕЉАНИМ НА КОЛУБАРСКОМ МОСТУ

У уторак, 14. јула 1981. године, одржана је код моста на Колубари, на самом улазу у Обреновац, комеморација посвећена стрељаним ратоловцима и комунистима — првим жртвама фашистичког терора у Посавини. Најпре је на самом мосту минутом ћутања озната пошта стреланима. Потом је Лепа Марковић, револуционар овог краја, дирљивим речима говорила о првим жртвама овог краја у рату.

ГОДИНА VI

ОБРЕНОВАЦ, 17. ЈУЛ 1981.

БРОЈ 53.

Слободарска Посавина прославила четрдесетојошњицу устанка и револуције

ДЛУЖНО НА ТИТОВОМ ПУТУ

ПРЕД ПЕТ ХИЉАДА ГРАЂАНА И РАДНИХ ЉУДИ НА ПРОСЛАВИ У ВЕЛИКОМ ПОЉУ ГОВОРИО СРБОЉУБ ЈОСИПОВИЋ. ЈЕДАН ОД ОРГАНИЗАТОРА УСТАНКА У ПОСАВИНИ И ЧЛАН САВЕТА ФЕДЕРАЦИЈЕ

У суботу, 4. јула, одржана је у Великом Пољу код Јошња колективна прослава четрдесетогодишњице Устанка народа и народности СФРЈ у Општини Обреновац. На великом Народном збору говорио је Србољуб Јосиповић, привоборан, један од организатора Устанка у Посавини члан Савета федерације. Величанствено народном збору присуствовало је око пет хиљада пионира, омладинца, радних људи и грађана слободарске Посавине. МЗУ њима били су борци овога краја који су, име Посавине проносили путем бојница Југославије. Дирљив је био сусрет мајки палих бораца и учесника Народноослободилачког рата.

Слободарска свечаност отворена је химном чији су звучи збојежи забраним у коме је тачно пре четрдесет година упућена напредна свла бугарна слобода. По том је **Жинко Станојевић**, председник Секунтине општине, Обреновац поздравно приступио. Минутом ћутања озната је пошта позивајући и преминули бораца и њиховог Врховног команданту другу Титу. После тога на позорницу се попео Србољуб Јосиповић и о тројној говори који доносило у нешто скраћеном обиму.

Драги пионери, омладине, радни људи и грађани, борци, ролетиси и део палих бораца, другарице, и други...
Окупили смо се данас овде, под кровима стотина хиљада, што показује околносту патриотизма и патристича, да обеле

(наставка на 3. страни)

Телеграм Председништвима СФРЈ и ЦК СКУ

Драги другари,

Борци, пионери, омладине, радни људи и грађани Општине Обреновац окупили су се данас у Великом Пољу код Јошња да прославе Дан бораца и 40-годишњицу Устанка и револуције народа и народности СФРЈ.

Окупили смо се да се подсетимо на смелост и херојске дане када су најбољи синови и кћери Посавине заједно са савезницима и савезним снама народ и народности кренули да поврате слободу чије плодове и ми данас уживамо.

Уверавало вас да слободарска Посавина и данас, као и 1941. године, чврсто следи Титову револуционарну линију и његово бесмртно дело, налазећи у њима сталну инспирацију за

нова презапашања, за ново и лепше сутра. Пободе које смо остварили са оружјем Титом и Савезом комуниста чине нас поносним и јединственим у уверењу да смо мирљивим радом можемо градити још лепшу будућност и срећу нашег народа.

Народ слободарске Посавине заветује се да ће заједно са свим нашим народима и народностима доследно следити Титов пут социјализма, да ће као лепицу овај свој чувати братство и јединство наших народа и да ће стално заштити близину изграђених наше Социјалистичке домаћине.

4. јули 1981. године,

Борци, пионери, омладине, радни људи и грађани Општине Обреновац

ВОЈЕН СЕДМОГОДИШНИ ПЛАН РАЗВОЈА

У уторак, 14. јула делегати-ца три нећа Скупштине усвоји-ла су средњорочни план разво-ја за 1981 — 85. годину. Тиме је окончан један значајан посао и утврђено документ чије смер-нице треба да помогну бржем решавању наших општине.

У изводу излагања Душан Церовић, председник Извршног савета, упознао је делегате са основним проблемима који су се појављивали у самоуправном процесу утврђивања основних смерница плана.

— Са израдом друштвеног пла-на на општине, ова Скупштина је започела пре више од две године доношењем Одлуке о припре-мању Друштвеног плана и у ве-зи са тим програмом рада који је усвојен почетком 1979. године. На основу ових докумената из-дана број субјеката планирања дошло је своје прираде и акти-вности. Истовремено, општиска конференција СРП-а и Општиско веће савета синдиката усво-јили су програм друштвено-политичке активности на припре-ми и изради ових докумената, а

ма буде што реалнији и да сво-јим основним одредбама од-разлага наше реалне и у овом моменту предвидне могућности за његово остварење, рекао је Церовић.

ПЛАН — ОДРАЗ МОГУЋНОСТИ

У изводу излагања Церовић је истакао да се план заснива на одредбама из Договора о о-сновима плана, као и општем могућностима развоја у плану-ним, основним, радним и сложеним организацијама удруженог рада, месних и самоуправних интере-са заједница на једној страни и на другој на развојној поли-тини (уједињеној Друштвеним планом СРП и планом одре-ђенима Републике и града Бе-ограда. У поступку планирања и усклађивања планова изазва-ло је да они обухвате и одраз целину друштвено-економског развоја, да издржавају од значаја за ма-теријални и социјални положај радних људи и грађана на садаш-ње и реално могућем, предвид-љивом нивоу наших материјалних могућности.

— Дали развој социјалистич-ких самоуправних друштвено-еко-номских односа, рекао је Цер-овић представљају граници и ос-новни услов за остварење свих осталих циљева развоја. Уд-руживањем рада и представа о-новних и других организација удруженог рада на основама за-једничког укупуног прихода и до-хода, реално је очекивати ума-њење и преназначење садашње неузурованости у оквиру слож-еног система и других облика ор-ганизовања и на тај начин озо-гуљити значајна питања у про-изводњи која нам недостаје и изазива поремећаје у производ-њи и на тржишту. Особа се као потреба да у овом планском на-реду поступено али стално и

да и грађана општине има кључ-ну улогу у утврђивању и остваривању заједничке политике у ок-виру ширих друштвено-политич-ких заједница. У самоуправним организацијама и заједницама од-разоване су посебне делегације за Скупштине СРП и Скупштине МЗП а у месним заједницама и већи број јединица и СМЗ дру-штвених делатности. Тиме су створени организациони и основи да у деветоме одлучивању ста-ло буде укључено неколико хи-љада чланова делегација.

Трансформацијом СМЗ друшт-вених делатности омогућено је да општиска СМЗ презумају кључну улогу у одлучивању споразу-мања о заједничким интересима и потребама у општини.

Образложење СМЗ за команд-ну делатност, земајући политичку и привредне делатности од посеб-ног друштвеног интереса. Општи-на је утврђена као основни суб-јект друштвеног планирања и програмирања и битан чинилац усклађивања интереса за планира-ње у ширим друштвено-политич-ким заједницама.

Трансформисати велике масе за-једнице

Међутим, ова одређења се још увек не остварују довољно и доследно у пракси. Због тога, на-ш основни задатак мора бити да пре-цизни утврђимо шта је то што смета бржем и потпунијем ок-вирувању општег циља само на-шом у целини, а самим тим и са-моуправним актима, како бисмо осигурали адекватан и планског на-реду усмерени на отклањање свих узрока, укључујући и про-метну политику у општини, о- чему ће Скупштина отворити рас-праву на првој септембарској се-дници, десетогодишњег одмора. Извршни одлет је мишљења да се у великим месним заједницама,

Душан Церовић

нашом друштву. Зато не треба да имамо илудиза да смо у току овог планског периода сва питања и проблеме решити. У овом периоду предлежти има конкретних мера и активности да се што пре отклоне сви узроци који произилазе из о-бјективних слабости и где нема никаквих објективних пречника да се доследније остваре утврђени кохерент напет политичког систе-ма. У том правцу, мишљених да-рамо пре свега већу брину и па-жњу посветити остваривању реал-не политике остваривања удруже-ног рада и месне заједнице у укупном процесу самоуправ-ног изражавања интереса и у ре-шавању свих питања од којих за-висају материјални и друштвени ра-звој општине и ширих друштвено-политичких заједница.

Проблеми и теškoће у привре-дној и друштвеној политици, пред којима се налазимо морамо др-жити у целини, због познате по-литичке и економске ситуације на међународном плану и проблема једне и друге врсте унутар зем-ље, употребени са задацима који произилазе из Друштвеног на-реду, управо указују на то да је неоп-ходно обезбедити путев мобилиза-цију радника у остваривању ор-ганизовања удруженог рада и рад-них људи и грађана у сагледава-њу тих тежишта и утврђивању на-ших решења којима се они отпа-цају.

Морамо стално имати у виду како се остварје уставна позици-ја радника у одлучивању о репо-дучивању, о средствима за заједни-чке потребе и свим другим пита-њима од интереса за удруженим радом и месна заједница за-штити остварити и место изра-жавања животних интереса рад-них људи и грађана на нивоу на-шег друштва.

У том процесу, изузетно је важ-но да свако понесе свој део са-моуправног друштвеног процес-а одговорности за допринос који је дужан да пружи развоју систе-ма и издвајањем из њега делова који му припадају у оквиру друштвене заједнице. Општиска као самоуп-равна и друштвено-политичка за-једница има у том процесу одго-ворност и улогу и одговорност да обез-ди самоуправну садржину свих токова и облика изражавања и у-склађивања интереса и демократ-ских односа.

Међутим, и поред оштрих ре-зультата, мора се рећи да се то-нак споно остварује и да нисмо још увек створили све друштве-не услове за потпуно афирмирање са-моуправљања и делегатског систе-ма. А зашто нисмо?

Завиштити одговорност свих

Искрено показују да се, на при-мер, број делегата још у-век слабо није изоловао измату-је и да се делегатског механизма недовољно потпуно у пракси као инструмент управљања радника и

(наставак на 10. страни)

СТАНДАРД

Ради остваривања економ-ске стабилности и јавна материјална основе рада, оче-кује се да ће животни стан-дард расти по стоци од 5,0 процената при чему ће износи-вати 6,0 процената, док ће дру-штвени стандард расти по сто-ци од 3 процената.

Планира се да ће реални лични доходи запослених ра-сти по просечној годишњој стоци од 4,2 процената, при- чему у привредним делатно-стима 4,4 процента, а у не-привредним 3,3 процената, чи-ме би се обезбедило заступа-вање даљег раста животних стандарда радних људи.

Постигли позитивни ефекти на стимулацију рада у привре-ди су мотивисаност за ве-ћу продуктивност.

У периоду 1981-1985. године не предвиђа се стопа раста запослености од 0,3 процената, та-ко да ће на територији општине крајем 1985. године бити запослено укупно 14.608 радника односно 3.910 радница више, него у 1980. години, од чега ће 87 процен-ата радника бити запосле-но у привредној општини 0,5 процената. Такође се предви-ђа да ће у привредној општини бити више од 3.000 људи док је изоловао распад на-пој пристојно нешто изнад 2.000 запослених.

Крајем 1979. године Градска и Општиска конференција Савета комуниста утврђује у својој по-литичкој платформу о за-да-цима Савета комуниста на самоуправном планирању са задацима за остваривање политичке економске стабилности.

Почетком 1980. године долазе се смернице за припрему дру-штвеног плана. После јавне рас-праве за договор о основама плана на новембарској седници прошле године, Скупштина је усвојила Друштвени договор и утврдила Највише друштвеног пла-на на Општине, који је практично-ше до данас у оквиру јавне рас-праве био на усвајању. На то-стојало се да план у датим ма-теријалним и друштвеним услови-

Делегати Скупштине општине

уторно спровођемо у пракси на-чада саобраће радме рада у оквиру и преко самоуправних интересних заједница и ефикас-ности функционисања целокупног политичког система социјалистич-ког самоуправљања, јер једино тако можемо обезбедити усво-љено остваривање постављених циљева средњорочног развоја. Тоговори о даљем развоју со-цијалистичких самоуправних од-носа Церовић је рекао да се у-спосеба основне институционале изјектноставе да се општиска као друштвено-политичка заједница се више изражава као самоуп-равна заједница и основни о-блик изражавања и усклађивања интересних интереса радних љу-

посебно у МЗ Обреновац мора-бе одлагања приступити терито-ријалној трансформацији и кон-ститисању од постојеће у више месних заједница у којима ће ра-дић човек и грађани и фактички моћи да задовољава сакопчане животне потребе. Исти задатак о-стаје и код организација ор-ганизања удруженог рада односно до-градње постојећег организационог система.

Жељим одах да нагласим на-ставно је Церовић да морамо он-ти спеси да је изражава самоуп-равних односа грађан процес и да ће ова питања бити стално ак-туелна, и не могу се посматрати изоловано од укупних кретања и актуелних процеса у читавом

ОДЛУЧНО НА ТИТОВОМ ПУТУ

(наставак са 1. стране)

жимо и прославимо Четвртостоту годишnicу Устанка народа и народних Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Да се посетимо на најславније дане наше историје на мушкетирској борби за права човека, на херојске епопеје и страдања, кроз које су пролазили наши народи и народности, у борби за оно што данас имамо и уживамо, кроз које су пролазили и комунисти, радни људи и грађани слободарске Посавине.

ЖИВОТ ЗА СЛОБОДУ

Многи су дали своје животе у судбоносним данима за нашу дошавшину. Поштем су предатим прогонима и мучењима. Изгинули су на бојницама широм наше земље. Изгубили своје животе у злогласним концентрационим логорима. Страдали у сепарацијама које су нам недужним стањем вршили окупатори и домаћи издајници. Чврсто су веровали у слободу, у живот без експлоатације, где је радник господар свога рада. Никд се са дуким воли топањем и поносом сећам, озаути им дубоку и неизмерну заваљност.

Данашњи дан прослављамо без највећег сина наших народа и народности, великана свеске историје, бескрајно вољског и поштованог Човска. Револуционар, Војсководе, Преседника и Дражанака без друге ТИТА.

Испитали смо најславније страине наше историје под игоном руковођаство. Отворили смо нове путеве у издржани своје садашње и будућности. Ишли жем из мрака и заосталости. Увели је у ред средње развијених земаља у свету. Постали смо изолациомиробољне и несавршене политике у међународним односима. Предали власт радничкој класи и радним људима.

Зато пуни поносом, горди и само уверени, истинствени и непоколебљиви, до краја ошамени и акцини друга ТИТА, наставаком издржани наше заједнице.

Наша доследност, у потпуности самостраног социјалистичког пута, где се људска слобода и

достојанство чени иза сва, најбољи је дуг и захвалност свим синовица и кћерима наших народа и народности, који су дали своје животе, пролазили своју крв, дали своју младост за нашу државицу.

Најбољи синови и кћери Посавине у најсудбоноснијим данима за нашу земљу, ишли су се у првим редовима, учествујући у свим етапама наше борбе и револуције.

Комунисти, радничка класа и радни људи Посавине, на свим раскрсницама послатог развоја, доследно су следили политичку СКП и курсе друга ТИТА.

И сада, и у будуће, одлучно ће стајати на одбрану развоја наше самостраног социјалистичке заједнице — борбеним силама и народности — Титове Југославије.

У наставку године Србољуб Јосиповић се осврнуо на прве активности малобројне радничке класе и селанца првих година по завршетку првог светског рата.

Он је наглавио да су претставници Посавине учествовали на оснивачком конгресу Српске социјалне демократске странке, на конгресу јединица 1919. године, у Београду, као и на Вуковарском конгресу 1920. године. На Оштинском изборима у Стубицама 22. августа 1920. године, победили су комунисти, а само за 6 гласова изгубили у Обреновићу. Буржоја је одговорна акција полицијског аппарата. Исте године ступа на снагу Обмана којом је забрањено латални рада комунистичке организације. Почиме паске над радницима. Комунисти се организују у Синдикате. То је почетак политичког и организационог пераста на КПЈ-у у истинску авангарду радничке класе.

Настаје период штрајкова, лутања и тамновања напредних радника и селанца. Завтори су пуни комуниста.

Стружени Синдикати имају у то периоду значајну улогу у политичком животу Посавине. То је период штрајкова абицаја, штраја, обложки, штрајка и лутања радника. Води се борба за крће радно време, веће наднице и боље услове живота и рада.

ПОД ТИТОВОМ ЗАСТАВОМ

Доласком друга Тита на функцију Генералног секретара КПЈ почиње је пресудни корак у развоју револуционарног радничког покрета у нашој земљи. Партија пружа улогу истинског предвођице револуционарног покрета наших народа и народности.

У Посавини објављена активност и борба радника и селанца за своја права. Организован рад комуниста на ширењу револуционарних идеја, даје тој борби политички смисао и садржај. Активне су радничке организације, подружнице и удружења. Оснивају се културно-уметничка друштва, организације заштитне омладине, библиотеке и читаонице, здравствена удружења, спортске омладине, држе се приредбе, курсеви и семинари и шире идеје КПЈ и развоја револуционарног заноса.

Буржоја и владајући режим покушавају у Посавини, да спрече утицај комуниста у развоју револуционарног покрета. Новембра месеца забрањен је рад УРС-ових синдиката и основана организација „Југорас“, која је покушала да прикључи у своје редове већи број радника, али без успеха.

Овај период кризе је интензиван и по раду и организовању партијских организација у селима Посавине. Средином 1940. године у кући Марка Јајца у Забрелу, одржан је Српски партијски конференција. Ној присуствује Савезор Вуковановић-Темпо. Разматра се актуелна ситуација и наредна акција партије. Комунисти упозорају и обавештавају род о узроцима и последицама нове ратне катастрофе, која је већ постојала, и привремену табу је примљив у народу, јер је указивао на догађаје који ће уследити.

Група посавских комуниста дита миа и растура летак, почетком 1941. године, којим се позивају радници и селанци у савез и борбу за слободу, мир и слободу. Добро је примљив у народу, јер је указивао на догађаје који ће уследити.

Растуралу се деин ЦК КПЈ у којима се народ обавештава о догађајима у свету и активности издајничке владе Цетковича — Мачек. У селима Посавине и у самом Обреновићу, дата је снажна подршка демонстрацијама 27. марта, којима је народ обавештао потписане Тројног пакта и политику тадашње владе.

ПОСАВИНА НИЈЕ БИЛА ИЗМЕНАВЕНА

Немачка је изненада, 6. априла 1941. године изапла и нашу земљу. Рат је почео. Тридесетог априла у Обреновићу и посавска села улазе немачке трупе. Посавина је свеског тужне слике. Читава дивизија бивше Југословенске војске, напуштена од командног кадра, била оруђе.

Народ Посавине није био изнемиштен током догађаја. Упошато је и обавештено становништво, на скуповима које су организовали комунисти. Одржани су састави са комунистима, скојцима и симпатизерима, на којима је договорено прикупљање оружја и санитетског материјала.

У наставку изјавио Србољуб Јосиповић је говорио о развоју револуционарног покрета у Посавини. Све оно што се дешавало у јулу 1941. године, има свој корен у дугогодишњој револуционарној активности радничке класе и комуниста Посавине између два рата. Скуп код Халдиче чине на Космажу, између 1. и 2. јула, трајао је на свој дан развој партијског покрета у нашим крајевима. Формирањем посавског партијског одреда у Великом Пољу код Јосифа Ковић припадници је настале савремене револуционарне мисли житеља овог краја. Прве оружане акције у Селци и у Обреновићу изазвале су жељени ефекат. Устанак се рабуктао. Заједница у Вуковину вођа забрану у Трстеници 28. и 29. јула 1941. године, наставак је величанственог хода борба Посавине ка идејалној слободи и братства и јединства.

Одред је у почетку бројо 150 борица, да би крајем октобра имао 3000 члана устаника.

Партијски ликвидирају општинске управе и стварају услове за

(наставак на 4. страни)

ОДЛУЧНО НА ТИТОВИМ ПУТУ

(наставак са 3. стране)

формирање нове народне власти. На територији Одржа, ослобођеног и неослобођеног, створени су народноослободилачки одреди које је први пут бора сам народ. Ови органи извршили су успешно бродне задатке снабдевају одреде храном, одећом и обućом, санитетским материјалом и оружјем, врше обезбеђење, издвајају брину о борбима.

Посавски одред покривао је и брану територију која се простирала од Одржа, Косовца, према Барјеву, Даревцу, Лаковцу, Шапцу, Обреновцу и Умци, непо средно до самог Београда.

О успесима партизана Министарство унутрашњих послова Нешеве Србије 1941. године, наводи да се је акција врло јака и организована, нарочито на делу из Посавског и Тамишавског среза, где су у свим селима потпуно господари комунисти и где је раз легалних власти потпуно парализован.

Партизани 31. јула 1941. године, код Станковића одбацили у Југославију ступају у оружану борбу са 36 жандарма који су проишли у поточју. У наредних 14 дана, августа, пречекне су телефонске везе на релацији Обреновац—Лаковина, Уб—Шабац. 6. августа разоружава је жандармерија стани на у Стубинама, а три дана касније у Ловчану. Четрнаесто августа партизанска партија има 5 немача у Сиску. Наредног дана на немачи врше одмазду. Сиски оружани сукоб партизана са немачима код Дубоког. У Грабовцу 23. августа долази до сукоба са непријатељским снагама после чега фашисти стрељају недовољно стано животно. Крајем августа Посавски и Тамишавски одред врши нападе

на борни одлазе у Сашак и улазе у састав Прве пролетерске бригаде.

Борни Посавине учествују у свим дилетарским биткама народноослободилачког рата. Пролазе кроз све непријатељске офанзиве, боре се за ослобођење Београда и на Сремском фронту.

ПРОБОРАК ПОСАВИНЕ

Оружану борбу са непријатељем прати је интензиван рад на стварању нове Југославије. Бурни и динамичан развој имао је напона земља у преломном периоду.

Од аграрне и извршене постапке као средње развијена земља. Најшире народне масе са недовољним ситуацијом учествују у аграрним Социјалистичке Југославије. Бурни је био и развој Обреновца. Небо Посавине паралу атенте, радио станица, стубови на највишим преломних система електричне енергије, динамички индустријски постројења. Нема месне заједнице где се не граде асфалтни путеви. Некадашњи тимови релативне звукови аутомобила и на мала трактора у друштвеном и приватном власништву. Једном речју, безбедност је порисити посаварно и савремене ствари, да би се бар део значајно приказано остварени резултати у друштвено-економској развоју наше оштине, рекао је Јосиповић.

Другарице и другови,

Градећи своју демократију, градиш и ми нашо међународној уреду у свету. Својом независном, вестарском и мирољубивом политиком, посавски смо покрета неспорности и неослободителној борби

Сусрет ратника

на Уб. Град је ослобођен. Исте ноћи ослобођена је железничка станица у Стубинама, исечене су телефонске линије и пресекао пут Обреновац—Шабац. Седили организовано прве партизанске болнице у Лубовицу. 9. септембра партизани заустављају бродове „Краљина Марија“, Косово и Таде. Бродова Обреновац извршена је од 11 до 17 септембра. Непријатељ је морао да преко негових у предели места. Фанатичног септембра води се борба у Стубинама а дан касније у Грабовцу. Почетак октобра протиче у пријатном и снажну жари у Пенку. Четрнаесто октобра вођена је оружана борба у Грабовцу. Исти октобра извршена је партизанској недовољно становништво, истог дана стрељају се у Дражину 132 роковима. После тога партизани се прелазу на неодржано непријатељско постојење у Ужиче. Следи битка на Калишани преко

за мир и поштовање слободе свих народа света.

Скључили смо СКЈ на челу са другом Титом, убеђени да смо на изправном путу, успешно смо одолели свим притисцима са стране, свим политичким и економским блоковима, да међама смо у унутрашњем и спољном политичком, безкомпромисно смо се обрачунали са свим покушајима спољног и унутрашњег непријатеља да наши центри, на линији СКЈ, оријентирају у развоју самонаправних социјалистичких одреда, да интерпрети наше заједнице.

ЕНЕРГИЧНО ПРОТИВ НЕПРИЈАТЕЉА БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА

Енергично смо се супроставили свим нападима и покушајима непријатеља на највећујатковину наше борбе и револуције — на

Успомене су оживиле

братство и јединство наших народа и народности.

На Титовим конценијама из грађани смо стисли опште народно одбрање и друштвене самозаштита, по коме је ако затрпа у њеној одбрањи, у одбрањи слободе и независности, сваки грађанин војник.

Безрезервна подршка политички и ставу СКЈ изражава и пријатна осуда изјављана унутрашњем и спољном непријатељу у догађајима на Косову, то недовољно смислено потврђују.

Другарице и другови, народна којима је историја била наше наковина, који су у свом развоју забележили деце времена: недовољно без ратова, окупација, и ропства, тридесет шест година на слободи и четрдесет година од устаника, није можда знапајан (у омије) као што је за нас, за нашу заједницу, која је тек после другог светског рата доживела највећи период слободан развоја, неометан развојем и присуство туђина, такав губијак није поседби знапај.

На балканској ветрометини, да месту где се сусрећу Исток и Запад, преко наше територије прелазило су поробљивање војске краљева, Бизантије, Мађарске, Вугарске, отоманске империје, Аустро-угарске, Немачке, војске варварских и цивилизованих народа. Прегрели смо велика страдања која је могло поднети и на својим владама, и на само достојанствени и слободарски дух нашег човека. Та карактеристика посебно је допала до крајава у току народноослободилачке борбе и социјалистичке револуције.

Због тога, свима, који имамо срећу да живимо и радимо у данашње време са дугом пажњом, захвалношћу и поштовањем, говоримо о онима који су све своје умне и животне силе, утрлали у теме не и развој оне, живине десе и изнад свега хумане аборитмичке за јединице југословенских народа и народности.

Као савремености устанка и ооружане народноослободилачке борбе и учесници послератног развоја нашег друштва знамо да ни када неће бити доста ни изговоре них, ни напакених срца о овом старом периоду наше историје, који су једнаки некад даје револуцију ономо друта Јосипа Броза Тита.

Друг Тито је био и остаје увек жива инспирација наше омиљене, наш уметник и путаказ. Захваљујући његовом делу и правилима усмереној политици Савеза комуниста, крешћемо се главниом колом са пуном уверењем да ћемо истрајати на том путу, да ћемо сачувати и даље развијати тежње, које смо извојевали под Титовим руковођаством.

Другарице и другови, драга омладине и пионири,

Савремена политичка и економска ситуација у свету и код нас, уопште на путу мобилности свих

субјективних снага и сваког радног човека и грађанина. У борби за економску стабилност и развој самонаправних социјалистичких одреда, морамо се сваки на свом месту збојати у редове, ниш та мање одговорно од оних који су дилетан устанци, војници оружја у борбу и подизали земљу на рушевина.

Ако непријатељ хоће, а он то хоће, да нас раздели, да нам наруши братство и јединство, да нас понаша на да запада ако хоће да нас економски ослаби па да нађе широко поље за своје дело ване, онда ми морамо одговорити као што смо то оном непријатељу савремености 1941. године.

ТУЂЕ НЕПЕМО — СВОЈЕ НЕПЕМО

Мора свако да зна, па и ти нашо савремености, да туђе непемо, а да своје непемо, да ти сваки непаљ ове наше лепе, аборитмичке, домова, крајеву, њеним родом, да заједница и да су безбедна и духовна и материјална добра која дама имамо, делом, делом, делом, радних људи и грађана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. То мора да знају они наши непријатељи и отекла и они који се налазе у земљи. Као што можемо да кажемо сваком непријатељу да смо спреми и чврсти као бедем у заштити своје заједнице, морамо да знамо са чиме ми поклањемо, а себе сагледамо.

У оружаној борби непријатељ су потковалила дезертери, саботери и домаћи издајници. Данас када долазе са других позиција, поглед даје ми ако нас разделимо, ако у свакодневном животу делегат не извршава своју делегатску дужност, пасивност радника према радном задатку ученика и студента у учионици. Пожељу ми ове оно што унапред и отекла и они који развој друштвено-политичких самонаправних социјалистичких одреда са које смо се као друштво одредили.

На крају другарице и другови, драга омладине и пионири, користите прилику да вас са овог места и преко вас све радне луке и грађане Посавине, позовем на максимално учешће у развоју нашег социјалистичког друштва. Поштом да на још већу активност за реализацију мера економске стабилности и за очување тековина наше револуције, за продубљивање и јачање братства и јединства југословенских народа и народности, јер ћемо таквим односом дати пуни допринос као што смо то учинили у оружаној борби, у година ма после рата до данашњих дана.

Камеља Социјалистичка Федеративна, аборитмична заједница југословенских народа и народности!

Јела Благојевић

СПРЕМНО СМО ДОЧЕКАМА РАТ

У Обреновцу су 27. марта 1941. године, организовање демонстрације против срамног издајничког пакта. Огромна поворка људи кретала се, прво главном улицом, а после читаним градом. Нонешне су заставе, лобоци, на свих рат одјекивали се „Боље рат него пакт“ и „Боље гроб него рођ“.

Било је ту много парова у којима се тражило смиривање кале и поновити издајничког споразума са Немачком.

Организатори демонстрација били су Драги Живковић, Драган Благојевић и Влада Јаушковић. Они су се из Београда вратили 23. марта. Пристајали су таквим демонстрацијама. По задатку партије дошли су у Обреновац, скупштини се пред општинском зградом, на месту данашње банке, и почели да узвикју пароле против Пакта и издајничке владе. Викали су: „Доле краљ“, „Доле издајничка влада“, „Хочемо рат“, „Боље гроб него рођ“, „Каменчама су се бајали на прозоре општинске зграде“. За дино чуло жандарми нису интервенисали. Њих су изненађени изобичајем на релативно мирној демонстрацији. Затим су подигли заставе, одјекнули су лобоци и поворка је кренула. Прикупљивали су јој се пролазници, да њој се трчали да јој остављају своја двоорица и та поворка се скоро претворила у реку што је текла улицама Обреновца, сећа се Јела Благојевић.

Поворка је обилазила град главна све дужи и дужи. Тада су у појасу су хаљина да се демонстрацији на нека шале. Почели су да их растурују пуцајући у вис. Поворка је прекинута и свет се вратио кући носећи у себи паролу коју су понављали на борбу против изданика.

Демонстрације нису биле само стихом, резултат заједничког гласа на родољуб Обреновца, то је била политичка акција коју су бржимо организовали комунисти. Ништа у тој није било случајно. Зато је тако и одјекнуло.

ПРВИ АНТИ-ФАШИСТИЧКИ МИТИНГ

До 20. маја у Обреновцу је био организован седам акција СКОЈ-а. Двадесетог маја отишли смо на Кик. Био је то за обичног посматрача какав, али да смо једине важан радни саставак. Тада су заправо формирали акцију. Узбрзо после тога формирали смо антифашистичке групе чији је за датак био праћење непријатеља и покретање одређених акција. Истовремено скупљени су прикупљени оружје, синтетички материјал

и храну. Организовани су изгатаи не кураторе пре поноћи у свакој прилици говорили о предстојећем Устанку.

Ми, скојевци, организовали смо 22. јуна антифашистички ујиниор ме у Гребачи, на граници Белог и Великог поља. Нисмо знали за напад Немца на Совјетски Савез. Очекивали смо дозакз неколико стотина омадианаца из Обреновца, Забрџа, Јвечес, Рата, Белог поља и околиних места. На та заминао била је да на митингу говоре Драган Марковић, Драги Живковић и Мајка. Зора Благојевић је требало да решује. Било је предвиђено да песме не пашо Мата Марковић је и неколико омадианаца. Како су жандарми остали да се нешто дана на пратили су скојевце. Због тога смо у последњу тренутку одлучили од Гребаче као место састанка. Митинг је одржан на Ко дубари због тога нека од посматрача нису дошли. Говорили смо о припремама за Устанак и о вестима коју смо управо чули, да су Немци напали Совјетски Савез. После тога смо се распили у групу, и почели са припремама синтетичког материјала и прикупљањем оружја.

ОМЛАДИНСКИ ДОМ

Кућа Благојевића била је за време рата својератан „омладински дом“. Без претеривања би се да њу могло рећи да је била и „интернат“ младих скојевца и комунита. Дозвољени су у њу на састанке, нападани у њој ујиниорци пред жандармима и Немцима, експлозиони пред полицијским члановима. Увек су били дочекивани и непунари са љубављу и са надом у поновни сусрет.

— Код нас је заиста био „омладински дом“, ако хоћете и „интернат“. Ко све код нас није спавао, пронашао ујиниорци. А све је то могло зато што је мајка мајка била права мајка партизанца. Била је то ретка и изузетна жена. Рано смо остале без оца па је сву брину о нама и кући она водила. Да озем код нас не кажем да ће код нас појити Милка Пенчић, тада је била Адамовић, а она је мени: „Доведи дете, шта чекаш. Тако је било са Милошом, са Брком Шиповићем, са Милошом, са Батом Јосифовићем, са свима. Кућа нам је увек била кућа, па не знам како смо спавали, како смо се ујиниорци анализали. Тако је било све до ослобођења, прича је да Благојевић омије јунаком, јунаком 1981. године, а мисли јој дајућу код Обреновцу и Посавини од пре ратно четрдесет година. И да нас митингу кестовани као тада, и тај митинг као да напућ саговорницим спаја са генерацијом без смртне младости чији је бораи била.

МУЧЕЊЕ

Последњи самтирички хрпаи четници на територији Посавине чине срезином 1941. године. Тада су већ сасвим изгубили главу и њихове „акције“ нису ништа друго до сасвим срамне у нове злочине.

— Срезином јуна те године четници узхате мајку, мене и моје две сестре: Олгу и Зору. Омако везале провуду нас кроз Бело Поље, Велико Поље, Гребачиц и Дрен. Хтели су да покажу народу како се поступа са онима који рале за партизане. „Кукучи, вишди Тисовљеве кћерке и жену“, говорили су људи, страхујући шта ће се са нама догодити. Сви су понављали он. Он је био кум поља Посавине. Свакоме је волео да помогне. Зато су људи бринули шта ће бити са нама. До Дрена нас нису мучили. У Јуношници су нас извржили. У Тресетици су нас наставили, а у Стублицима су кроз поранави. Више нисам могла да стојим и три дана нисам ушпите мисли. Изгубила сам вид. Великопољани и Стублишци су и поред четника успели да доведу доктор Ристу. Пурића. Доктор Риста ни да неке изјекције и препоручио да што више једом слабо барена јуна. Био је то за мене страпан шок. Ја до тада са батине нисам знала. Била сам најмлађе дете па су ме сви чували. Пашаица сам се хоћу ли нешто издржати. Док су ме тукли нисам ништа осећала. Тада човек ништа не осећа. Јави се у њему прокоз, јави се инат и он не мисли на батине и на бол. Тек касније, кад све то пробве, кад се омади остали да ти није добро и да не можеш, и тада вољко поново схвати како све то није важно, те батине и бол, како је најважније истрајати, наставити то започето. Тај прокоз и младост, они су нас у рату одржали, љубав према правди и слободи.

Свакодневно су нас саслушавали. Мајку и Олгу су пустили кући а мене и Зору су пустили ујиниорци. Свакодневно саслушавали. Батине, наравно, нису постојале. Морам приметити да је батинаш молио да нас он не туче. Говорио је да не може да се контролише кад почне, па ће нас убити. „Ма ако је ударим — убићу је“. Колико знам тај је провео двадесет година на робије и после тога је живео режним ливадама, „Посавског канала“. Све то у њој и данас жени као усмелена на дане борбе и отпора, на дане обнове и изградње нове земље. И не верујеме што их неће у себи годинама битице су митингоз 4. јула ове 1981. године, у питомом забрану великопољском. Млади су сплављали речи Јеле Благојевић и понављали са собом да их пренесе даље. Тако испетов о револуцији наставља да живи.

бу и знали да долази слобода. Би да сам бољешта, претучена, мршана. Нисам могла да озем у јединици и да окусим тај живот. Увек сам присељивала да сам у јединици и да живим правим војничким животом. Али ништа од тога, физички нисам била способна за то. Остала сам у Обреновцу да радим на терену.

СУСРЕТИ СА ЧЕТИНИЦИМА

Кад почну дуге јесене кише путеве се раскалају па је тешко ићи по њима. Путања је, међутим, било мало. Да их човек избори на путања јелине куке. Гребачици и дресени пут био је ствари живио блато. Но, требало га је свадавати, етићи до активиста, организатори партизана: Ђељези, СКОЈ, АФЖЕ, Нико није гледао које је пошмаше, збога нити које је добра дана. Након је трајао рат, након су се чули тонови са фроната, вазало је организовати нови живот. Нико није мислио на све рете са заосталим четницима и понеком изгубљеном немачком групом. А сусрети је било.

— Сећаам се да смо једином Милан Којић и ја нишли из Љубиница за Франка. Кад у чинарцу тоји четник Павловић са групом. Њихи су до збуна наоружани а ја сам имала револвер. Нису хтели да пуцају на нас јер су страхували да ће се олати, да ће навући потеру на свој траг. Једином сам после обавешеног задатка остала да прениоша на Ушћу код Боке Ботунућа. У подуму је био човек тинк Павловић. Милан Негран је је смејство да спавао код Боке. Пошто је Павловић био род са мном, био је спугуран да ће ми бити најбоље. Павловић је знао да сам и ја у истој кући али није се одлучио да нешто предузме. Није хтео због фамилије. То сам тек касније сазнала. Да сам, наравно, све то знала онда нисам сигурна да бић се одлучила да то останем.

Причећа се наша саговорница акција „Јело граду — град село“, „Кри за јунаком кри“ и др. Сећа се да су суботом и недељом у се да одлазили лекари, опшарици, брзари, кројачице и друге. Заплатане и помагали осприма шеним селанима. Сећа се првих акција добровољног прикупљања крви, кад су читаве комисије Посавице одлазиле у Ваљеву. У јиној условице је први састај у слободи, борба сункротери у Забраници, ливадама, „Посавског канала“. Све то у њој и данас жени као усмелена на дане борбе и отпора, на дане обнове и изградње нове земље. И не верујеме што их неће у себи годинама битице су митингоз 4. јула ове 1981. године, у питомом забрану великопољском. Млади су сплављали речи Јеле Благојевић и понављали са собом да их пренесе даље. Тако испетов о револуцији наставља да живи.

ОДЛУЧНО ПРОТИВ НОСИЛАЦА НЕГАТИВНИХ ПОЈАВА

(наставак са 6. стране)

каљано нормативно регулисано. И поред тога долази до проблема. Очигледно у питању је несавесност и небрижљивост радника. На нама је да са помоћ шире државне заједнице прегледно које мере и да степен одговорности сваког од нас, пре свега комуниста, подижемо на виши степен.

У ОПШТЕНАРОДНОЈ ОДБРАНИ ИЗДАЈИ НАЈЗНАЧАЈНИЈИ РЕЗУЛТАТИ

Александар Паринић, главни секретар за НО је говорио о актуелној војној политичкој ситуацији и непосредним задацима на плану опште народне одбране и друштвене самозащите. Он је рекао да је ситуација бременита ратним забрињавајућим појавима. Све то указује на заостривање од носа у свету што би могло довести и до оружаног sukoba. Обилна економска ситуација и прелив детаља захтевају од нас велику бдљивост.

Ви сте на плану општенародне одбране и друштвене самозащите постигли веома добре резултате који су такви да заслужују признание. Можемо констатовати све већи квалитет одбрамбених припрема, што је боље него раније година. У одбрани од поплава важе руковођство и општински штаб цивилне заштите успевали су да пронађу права решења и у ситуацијама када је све било безизлазно. Сви условли од Обреновца су регулисали ток Саве, па то морате чувити и ви. Неретугацка Сава ирексавана стајала је под контролом и захтева специфичног организовања јединица цивилне заштите као и њихово опремање и посетитивно деловање и борбу против поплава, рекао је Александар Паринић.

У наставку излагања Паринић је истакао да је потребно више пажње посветити раду привредне и друштвене делатности у ратним условима. Нама су планови одбране бољи у месним заједницама него у организацијама уруженог рада. Људе који раде на тим пословима у колективима треба да подстицају и укључивати у рад планова у околностима ратне промене. Имамо доста планова који стоје на папиру али који нису материјализовани.

У наставку излагања Паринић је говорио о мобилизацијским плановима. Неопходно је, сматра он, савладати стање кадрова који на овим пословима професионално раде. Јер то што је било јединица од Југославије и да ти људи нису добили обави свој посао. У оваквим случајевима није било задовољено деловање Савеса комуниста и других друштвених политичких организација. Морамо нама кампањски овом послу прикључити као сталној свакодневној обави, јер је то обави политичког питање.

ЗАОШТРИТИ ОДГОВОРНОСТ ПРОТИВ НОСИЛАЦА СЛАБОСТИ

Витомир Шебељ је говорио о стању у области безбедности и појавама непријатељског деловања. Повољан рад и мир, рекао је Шебељ, је својствени допринос грађана нама који делујемо у овој области. Степен криминалитета на подручју наше општине није у порасту. У расветљавању кривичних дела знатну помоћ имамо од грађана. Они нама на свим нивоима куку помоћу и ми се прилагођавамо њиховим потребама.

У минути поплавама зајужени грађани и милиција уграђени су много, не само на спасавању угрођених већ и на уочавању негативних појава. Обично-техничко осећање брзине објеката у општини није најповољније. Ту заједници морамо учинити више: радници, њихове службе и радници са своје стране и милиција са своје. Радничка контрола треба да чини енергичније мере у области друштвене самозащите, а од Савеса комуниста се очекује интервенцијски идеоло-политички рад.

На крају излагања Витомир Шебељ је говорио о противпожарној заштити истичући да ваља заштитити одговорност свих оних који у тој области делују. Не поштују се дозвољено постојећи прописи, има небезбедности на нас то као заједницу скупо кошта. Он се залаже за енергичније мере у овом делу друштвене самозащите.

НЕДОВОЉНО СМО БИРАСНИ

Живота Стојановић, председник Сквипитне општине Обреновца је рекао да је добро што се на Конференцији разговарало о опште народној одбрани и друштвеној самозащити у зависности од развоја десетакотског система и да треба мари да се бавимо политичким резултатима, а много више слабостима.

Констатовано је да политичко-безбедносна ситуација задовољавајућа, а она нама треба потпуно добра. Од задовољавајућег до потпуно доброг има доста да се уради. Није добра политичка активност ако нема акције. Мало повољно о неспецифичности, о неадекватности у десетакотском систему. О томе је потребно више тога, јер је дошло до тога да се спроводи много дошло, јер ми смо неадекватни у договорима, а много више уградом уследило економски систем. Пта то конкретно значи. Два месеца је прошло од поплава а ми можемо да се договоримо о врстама интервентне помоћи угрођенима у Обреновцу. Као да боравимо да долази Јеси и знама. Ја ово не могу да тумачим, јер је дошло до тога да тумачим друге осим намама неадекватноћу и неспецифичност.

Доносимо план о коме треба 130 субјеката да се издизни, јер треба градити насине, обесбедити за

Деца са вежбе припадника јединица цивилне заштите

људи не предлаже на дело, бар у овом случају.

У наставку излагања Стојановић је рекао да у области цивилне заштите морамо имати разрађене планове са разним варијантима у зависности од могућих околности. И он је рекао да у овој области има доста кампањског рада. Место оградње у области општенародне одбране и друштвене самозащите није дефинисано, нема га ни у материјалу ни у заскључима. А оградња је у минути поплавама показала своју праву снагу и па њу се морамо много више ослањати.

Говорећи о слабостима које има у радним колективима у области ОНО и ДСЗ Стојановић је рекао једини разлог навео питање акцијског јединства свих структура у радним и сложеним организацијама угрођеног рада. Прикључити је проблем приватизације и задовољења функције самоуправавања.

Радничке контроле не раде додору јер су изоловане. Често изнад њих постављају стручне службе и друштвено-политичке организације, тако да ми организујемо простор деловања. Отуда се радничке контроле, које најчешће немају праве програме рада, оаве периферним питањима, делују от

у области противпожарне заштите је има доста проблема о чему се диче и недатни пожари. Није дошло кудити против пожара али дајте и дозети норматива акта. Потребно је да све то функциониса, да нема измена, да смо увек спремни да делујемо.

На крају излагања Живота Стојановић је рекао да у решавању ових проблема неопходно је уму гв њима Савес комуниста, односно основна организација. Савеса комуниста која мора бити иницијатор и носилац активности у овој области.

У дискусији је последњи учесник *Душан Перинић*, председник Конференције СК Обреновца. Он је рекао да слабости унемирују радне људе и грађане наше општине па у таквој ситуацији нама није добро безбедносна кљаме. Она Конференција је организована управо зато да указе на све оно што није добро како бисмо пре довели конкретне мере за елиминацију свега што забрињава. Имамо добре резултате, рекао је Перинић, и то је основа од које познато у елиминацији прикључних проблема.

Перинић је обавестио делегате да је у јулу расправља у основним организацијама Савеса комуниста по питањима ОНО и ДСЗ. Ни из прошле године озмор неће нас ометати да кренемо у праву акцију, рекао је на крају Душан Перинић изражавајући пуну оптимизам да ће утврђени задаци валано бити обавиени.

На крају сесиие закључено је да је политичко-безбедносна ситуација добра. Томе је у прилог недавно добијена Савезна плакета цивилне заштите за беспрекорно функционисање одбрамбеног система. У најтежој ситуацији по хлазана је спремност и висока оуоченост припадника општенародне одбране и друштвене самозащите. Конференција обреновачких комуниста имала је за циљ да указе на неке од слабости како би се оне брзо и ефикасно елиминисале. Она је на њих отворено указала на зато с њуно оптимизма ваља гласати напред.

У закључци су још учествовали *Душан Војновић*, *Бора Ђукоскић*, и *Димитрије Стојановић*.

П. И.

Друштвена самозащита — наша заједничка обавеза

свакога до случаја. Јањана је улога радних заједница и стручних служби у односу на самоуправање органе.

Чейшири месеца и хиљаде бораца

Како је почело

Одбрана слободне територије и жестоке борбе са немачким окупационим снагама и његовим помагачима отпочели су још поло-

17. јули 1981.

За четири месеца

(наставак са 8. стране)

виног септембра, да би у октобру (као 15. септембра) дао наредбу за формирање батальона, Београд-Белево, Београд-Чачак, одмах су немачке снаге кренуле у десну офанзиву, постојачују сурушених масама нападну отпора брзо неуспешног становништво насељених места. Тако је 14. октобра 1941. године у селу Грабовцу (у јужној Србији, у којој је погинуло 30 Немача, а само 6 партизана, стрељано 100 мештана и запаљено више кућа). Истог дана у селу Дравању, Комањској и Лесковцу, после борбе са Немцима стрељано је 132 грађана, а у Врњацима око 40. Но и поред таквог свирепог поноса, и тежак борба немачка колона, која је надирала према Шапцу је привремено заустављена. Тежак борба делови батальона и Тамнашки батальон војди су у селу Ордућу око Ордућке цркве, која је у једном дану, више пута прелазала из руке партизана у руке Немача. Борбе су дошле у Ширману, Ратарима, Крстинској, Калиновићу, уочи Врњаци, Борку и другим местима, после којих се борби Први, Други, Трећи и Четврти батальон повлачио у правима које је одредио Врховни штаб.

Други (Београдски) батальон Посавског партизанског одреда од половине септембра, а посебно од 12. октобра 1941. године свакодневно је водио отпоре и жандаре борбе са батальонима 125 немачког пешадијског пука, одмах са артиљеријом и тенковима, а такође, уз масовно учешће и садејством књижевних снага одолела је непријатељству све до 28. октобра 1941. године, када се уз одомаће губитке повлачио на терен Космајца и са Космајским партизанским одредом водио честе борбе на њиховом терену све до 18. новембра, а тада се због недостатка муниције са Космајским одредом повлачио према планини Рудник. На Руднику и око Рудника у селу Јасеновику, Беољановић и другим местима вођене су борбе са снагама немачког и четника. На Руднику и око Рудника наставили су Београдски батальон, Космајски одред, Први шумадијски одред, Љубиница мета-чачанског ОН одреда била је у свакодневним борбама и на Руднику се одржала свечана 28. новембра, када је скоро остао без муниције, припадници бројног нападничког непријатељства био приморан да се са Космајским и другим деловима њиховог одреда повлачи у правцу Златибора према Санацку, у Санацку, односно Равањцу, батальон је стигао 6. децембра, а по формирању Прве пролетерске бригаде 22. XII 1941. године ушао у састав бригаде као њен шести батальон.

Други делови Посавског одреда: Први (Посавски), Трећи (Тамнашки) и Четврти (Посавско-тамнашки батальон) су са свог терена повлачили западно од Валева, волећи тежак борбе са немачким снагама које су надирале од Београда према Шапцу, од Шапца до Валева и од Валева ка својим територијама у Ужичкој Републици и савиш правима. Посавски су се делили на три батаљона: Равањски батальон вођени тежак борба на њиховом терену код Огњеноваца, Бављевске Каменице, Пење, Иве, Драгољца, Простала, Горње и Доње Љубинице, као и са деловима Ужичког одреда (Равански батальон), у циљу разарања немачке четничке групе на том простору. Вођене су тежак трошачне борбе за ослобођење Љубинице. На Раванској проби и Ковској проби, као и у Чарнале тежак губитке. Убијено је преко 100 Немача, а заробљено је преко 100. Већина делова оружја, муниције и другог материјала. Наши војници у тим борбама су били такође велики, јер је непријатељ, поред своје бројчане надмоћности, користио авиацију и друге нове наоружања.

После наведених борби, а услед надирала непријатељства са немачким снагама у Крајини, по је Први батальон Посавског одреда пребачен камионица на положај Калињеве. На путу ка положају код села Калињеве, долазак Посавски су се уметали у немачку колону моторизоване које се кретаја из Бављеве башке ка Ужичу. Како су обележили немачке долазак и једноставно неочекиване борбе и тренутног обостраног повлачења. У тој борби Немци су имали преко 30 погинулих и више ранених, а ми такође. У току ноћи заузет је положај на Калињеву, поред Раванског батальона и како је пошто да су наше снаге у одреку, уз непријатељства осле добило стабиле, као брочито, тако и по наоружању, непријатељ је после тежак борбе прва у прва у употребу тенкова и артиљерије, као и других врста наоружања, заузео Калињеву. Поред Раванског батальона на Калињеву су ушле и две Посавске чете. Погинуло је преко 60 бораца са својим командиром Бором Марковићем, а преживели појединци интернирани су у норвешке логоре.

Остатак Посавског одреда у тежак борбе повлачио се према Златибору. Од Првог

трпачињаде бораца

батальона, прије су две чете уништене на Калињеву, остало је само 69 бораца који су стигли у Равањцу. Од тага броја формирали су је једна чета дозорница, која се са командиром Милом Ужаром, по паредој Главни Штаб Србије, артаљерија, и терену Врњаци враћен и командир батальона Владе Асентијевић, са још три партизана радника. Остатак батальона од 40 бораца ушао је у састав Прве пролетерске бригаде, односно од Фоче у саставу Београдског батальона. Други и четврти батальон Посавског одреда (Тамнашки и Посавотамнашки) вођени су тежак борбе и имали велике губитке у борбама око Валева и других местима на терену Бављевског и Ужичког одреда. Ова два батальона била су под командом Бављевског партизанског одреда и имену успели да се повуку за Санацку. Та два батальона преформирани су у један и из сета Штапа враћени на свој терен Тамнаш. У повратку Тамнаш и делови Посавског одреда, који су враћени на свој терен, поново су се спојили и формирали Посавско-тамнашки одред 18. јануара 1942. године. Овај одред се заједно са Космајским одредом, који се по наређењу Врховног штаба наоружао садејством партизанског одреда вратио на Србију. Ова два батальона вођа су тежак дањоничке борбе, пробијајући се ка њиховом терену. Уз велике жртве, стадо наоружања и без хране, одред се успео да се пробије на свој терен, односно на терен Космајца, а затим у Посавину и Тамнаш. Трећи батальон да се оба одреда у то време, док су се борили на Бављевском терену, а и касније, припадници Бављевског партизанског групе, који су били под командом Главни штаб НОП-а одреда за Србију.

Посавско-тамнашки НОП одред је садејством са Космајским одредом, стигао у село Белиње код Липовачке вође. На овом простору ова одред се вођа тежак борбе и велике губитке али су успели да се помету у Шумадију, код окуатора, а посебно у Београду. Ужички непријатељски делови извршавају немилосрдних снага и унутрашње књижевнице великокрисне реакције, у жестокој коју код села Тузлеа Крајини и Космајској. Посавско-тамнашки одред је био у окружењу, где је скоро Космајски потпуно уништен, а Посавски је у тежак жртве успео да се одвоји од окружења и повуче према Ужичу, а затим између Валева и Јајковца пребе Космајцу и прву и прели са у Тамнаш, где је 28. децембра уништен. По повратку од реке Убачи, Други Посавски са Милом Манћем „Албантом“ на челу, успео је да се пробије до замка у Крајини, где су отерани и погинули, а Манћ се, да не би пао у руке непријатеља, сам убио.

Друга група Посавца са Милом Ужаром и Владом Асентијевићем такође је успела, по повратку дањоничке борбе, да велике жртве, да преко Бављевског терена и уз помоћ Бављевског одреда, стигне на свој терен у Посавину. У околини Орењевца, захваљујући јаташима четничко-дољических снага наши борци су похватили и побили, према подацима, прво уништене је било у тежкој борби у Памбуковом шуги, а затим у околини Орењевца. Са хатањем Владе Асентијевића и Буге Давидовића и њиховим непањем у Орењевцу, потпуно су уништене наше снаге на терену Посавине. Поред Владе Асентијевића и Буге Давидовића, обележили су јаста Јанко Стеван, Јосип Мар, Драгољуб Симић и Света Поповић на челу.

Вешањем инстантних поштомачких и војних рукописица Посавско-тамнашког одреда (27. марта 1942) значајно је вредностављања Посавског одреда, односно Посавско-тамнашког одреда, који је имао задатак на терену Посавине и Тамнаш да поново развуче напу борбу против непријатеља на вратима Београда. Њихова појава у Посавини и у Тамнашу у борбе које су вођени са непријатељем, као и позив да вешала Владе Асентијевића и Стевана Филиповића у Валева, на даљ оружају борбу против непријатеља и његових књижевца, као и целе великокрисне реакције, допринио је поновном организовању наших снага на терену западне Србије. У Посавини и Тамнашу и другим крајевима долази до јачег и интензивнијег рада, као и упућивања деловима полагана на одреда, уз даљих циљева наоружања дољических борбе и значајно формирања бригаде и дивизија као и развојањем идеја четника и других снага ставила на располагање окупатору. То је све допринило да се Посавини и Тамнашу, у борбама долази до јачања и упућивања дољическог масовног стапуња у јединице НОВА, постављајући тако значајну борбу против непријатеља снага и бораца у јединице Посавине 1941. и 1942. године, до коначног ослобођења наше земље 9. маја 1945. године (Београд).

Земља братства и јединства

Поо сјајна сунца што нас данас треје и плавим небом што слободно блиста, Родена ти си у отаџбини братства, да тебе су многи своју мајку доди, да у теби братство и јединство цвета. Делата твојих плавина и поља, то нема ни једна друга земља света.

Понеси си са тобом, ми што те имали, понеси си јер си Титови тероти. Титови си, земло, а ми си Титови, да јединство твоје нећеш да се бори.

Томо Јовановић

Фотографија у овом броју: Б. Банић, З. Томич и М. Поповић

Дани су свој допринос

Свој удео у припреми и одржавању прославе 4. јула Дана бораца и Дана формирана Посавског партизанског одреда, и њима припаднику принајна за све оно што је дарило и лепо дешавало у велик ког Пољу код Јошња каже.

— Ми смо деде Обреновић, кажу запослени у овим институцијама, да је то била и наша обавеза и наша прослава. У истину је тако.

ПРОСЛАВЕ ДО ПРАЈА ЈУЛА!

У Београдина забрану у Трстенину 4. јула обележиће се датум полагања заклетве бораца Посавског партизанског одреда. У овој слободарској манифестацији присуствоваће како се очекује, првоборци и борци Посавине не као и бројни политичари, окупљени и расли јунак свих обреновићских месних заједница. У сцени ће 15. августа бити обележен дан стављања ове месне заједнице и стрељана мештана и логорана Бављевског логора. Истовремено ће бити обележен прелазак килега на из окупираним Београду у Срби.

PA3BOJA

запиріама и заістиніама како с

zajnicama i zajednicama, kako o se na vreme svuđuje negativne tendencije koje mogu prioneti i nerazvijenog samoupravljanja, grupno-svojevrsnih odnosa i nesvesnog rada. O svim ovim zbiljama mora se daleko višje da izrazi diletantsko informisanje, potpuno nesenzacionalno upoznavanje sviraćih ljudi i građana. Zato da gradiv sistem informisanja mora sebi da postavi kao plan i zadatak,

У даљем излагању Ђеровић је рекао да је стално повећање дохотка засновано на јачању квалитативних фактора привређивања и стабилизацији економских токова, као материјалне основе развоја удруженог рада и раста личног и животног стандарда, уз стварање услова за продуктивно запошљавање становништва, посебно

Дом и хотел до краја године

Учествовајући у расправи Милоје Поповић је рекао да ће Дом културе у селу овега, објект за почетак у претходном планском термину, бити завршен на почетку новог. По његовим речима, овај објект са великом могућношћу за спорт, рекреацију, забаву и културу. Прве посете објекта биће за 14. октобра. Дан ослобођења Овчајева бр. Неких проблема по речима Поповића има око завршетка позоришне сале и сцене али ће и он бити завршен најкасније до 29. новембра. У изградњи Дома ће се учествовати око 150 милиона динара.

На крају Станојевић је istakao da pravni investicija u ovaj planu ostaju isti kao i u prethodnom a to su elektroenergija, hemijska industrija i proizvodnja hrane i da toplotifikacija Obrenovca je vitalno pitanje kao što su u prethodnim planovima ovi vodovod i kanalizacija.

Предviђа се да укупна инвестициона улагања кумулативно у планском периоду 1981—1985. године у друштвеном сектору привреде општине износе 29.171,186

дизайна, и чета се на привредне инвестиције одnose чак 98,2 одсто. Uprkos tome, čisto gubitak u ovom sektoru je 10,1 odsto, što je uslovljeno kapitalnim ulozima u objekte TE „Dukla Tepla“ d.d. COOP „Drua iskra“ Barin, razvoju posredništvu i SIZ-ove materijalne proizvodnje. Takvim ulaganjima omogućili su se novo zapošljavanje u privrednoj djelatnosti, ali i više nego u 1980. godini po prosječnoj godišnjoj stovni 6,5 odsto. Time bi društveni proizvod ostvario realan rast po stovni od 21 odsto, odnosno, dohodak takvo društvo bi ostvarilo od 10,1 odsto po stovni 4,4 odsto, odnosno dohodak po stovni 7,800 dinara na bazu 10.000 dinara — prosjecno realno. Realizacijom ovih planiranih zadatka preduzeća opštine ostvarili bi u 1985. godini dohodak od 5.000 dinara po glavi stanovnika.

Друштвени план нашо се оријентисао да је реални, излазе из представа амбициозних, је да се предвиди повећање друштвеног производа за 31,1 одсто, дохода за 28,5 одсто, инвестиција за 8 одсто, личних доходахда реално за 4,5 одсто, запослености за 7,5 одсто, животних стандарда за 5 одсто, продуктивности посматрано вредносно за 10 одсто, док ће чист дохдохад и акумулација би ти за шест пута већа, а да ће дохдохад по глави становника порастаи са 2.300 на 5.000 долара.

Досадашњи негативан биланс извоза у односу на увоз доживеће супротан смер, јер се предвиђа повећање извоза за осам пута, а да ће увоз ићи успоренијом стопом раста од 7,4 од сто.

Завршавајући излагање, Церо-
вић је рекао:

— За konkretnu realizaciju o-
nosu plana postoji ili ne se za-
ključiti viših društvenih dogovo-
ra, koji su u skladu sa stvarnima o
razlozi pojedinih delatnosti, o
stojeće društvene dogovore i spo-
razume potrebu je usaglasiti sa
društvenim planom opšitne uklo-
po u pojedinih delovima i opre-
deliti za realizaciju, usaglasiti, pre-
tada naglasiti da neke od po-
stojih planova nisu u dovoljnoj merni
usaglasiti sa dogovorom politič-
kom. Sходно principu kontinui-
teta u planiranju, planovi sa-
moraju biti usaglasiti sa planovima
sastavima i u skladu sa planovima
materijalnim sredstvima u privre-
dici i preusaglasiti pre svega
oni delovi koji nisu usaglasiti
sa ostalim planovima i planovima šir-
ine društveno-političkim zajed-
nicama.

Сама чињеница да овај план доносимо у отежаканим условима знамеће се и за њега стању прове-
равање и преиспитивање, па ако
буде потребно и ревизија поједи-
них делова плана.

На крају, другарице и другови, грешао нагласити да нема реализације планских задатака, нити извода за наше економске тежакше проблеме без већег интензивног, ефикаснијег рада, смањених производних и других трошкова, посудања, бржег и потпунијег активирања резерви у коришћењу снажности и радног времена, штеђења по свим основима, квалитетније производње и већег извоза. Овим задацима морамо прилагодити и све наше активности и ускладити наша свакодневна понашања.

ра. У ово нису урачуната средства за уређење простора око

И хотел високе „Б“ категорије, по речима Александра Гроса директора угоститељске организације, биће завршен до краја ове године јер су средства обезбеђена и сви радови уговорени.

Говорећи о даљем развоју пољопривреде у општини Зрavora, главни директор ПКБ — Драган Марковић, посебно је истакао проблеме водног режима. По његовом мишљењу нерешен водни режим знатно утиче на приносe а у исто време око пет хиљада хектара годишње остаје необрађено. Главни је даље говорио о тешкоћама при обезбеђивању средстава за инвестиције за пољопривреду.

Мила Драгојловић је рекао да су месне заједнице у протеклом периоду завршиле све објекте које су финансирале самодоприносом. У исто време мало или готово ништа није урађено од онога што су требале да финансирају организације удруженог рада.

Закључивши расправу "Живота и Станковићев предсједник Савјетне општине је рекао да се морало више урадити у процесу договарања и споразумјевања на припреми плана и да се пројугноте може и мала откоронити у његовој реализацији. Он је даље истакao да је кроз план пренаглашен значај ТЕНТА и "Прве искре" у смислу стицања неких посебних околности на општину. Значај ових организација он сматра се порини рекао је Станковић, али се мора имати у виду да оне такве квалитете доносе ниш и специфичних проблема општини у целини.

— Moramo reћи istakao je Stanojević da naša opština 2008

ПОПЛАВА

Република Србија издвојила је бесповратно 3 милијарде и 670 милиона старих динара на име савиране последице мартовских поплава.

У елементарним непогодама које су залесиле Обреновац уништени су или тешко оштећени станбени објекти у којима је живело 299 породица, док је лакше оштећен станбени фонд 186 породица.

Неопходно је ангажовање средстава општине, града и Републике ради обезбеђења смештаја 150 најугроженијих породица. Реч је о подизању станова у друштвеној својини. Предвиђа се изградња 30 једноспособних станова површине 45 м², 70 двоспособних станова површине 60 м², 30 двоспособних станова површине 66 м² и 20 троспособних станова површине 70 м².

Сачињен је детаљни план, прикупљене су и понуде произвођача и монтажера ових објеката. Станови ће се радити по систему кључ у руке са урађеним прикључцима на самом објекту.

Време испоруке станова је два месеца од дана уложења извођача у послове за првих 40 станова, а за осталу количину sukcesивно по 40 станова месечно.

Поменимо на крају и то да ће, како се очекује, извозачи радова бити уведени у посао најкасније до првог августа 1981. године, а да ће о снабдевању будућих станова новог насеља бринути заинтересоване радне организације које ће у ту сврху подићи одговарајуће објекте.

